

Font de l'oferta

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al clot de Vimboca abans d'arribar al forat de Vimboca entre la Boixassa i la Moixa
Emplaçament	Al clot de Vimboca. Sender fitat de Vimboca 45 min des de la pista de la Muga i abans del forat
Alçada:	1133
Coordenades:	
Latitud:	42.27899
Longitud:	1.78933
UTM Est (X):	400174
UTM Nord (Y):	4681462

Classificació

Número de fitxa	08093 - 61
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Situat dins el Parc Natural del Cadí Moixeró en un indret poc freqüentat
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Parc Natural. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Número inventari	AIG. 1, 23
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08092A002000130000YT
Fitxes associades:	
<u>Clot de Vimboca</u>	

Descripció

Surgència natural d'aigua en el punt més estret de l'engorjat de Vimboca i poc abans d'arribar al denominat forat de Vimboca. Aquesta font surt enmig del torrent de Molnell i serveix per alimentar la casa homònima. Es troba dins d'unes roques calcàries.

Observacions:

La infiltració de les aigües en els materials calcaris predominants té com a contrapartida l'exigüitat dels corrents superficials en grans extensions del parc, amb forta sensació d'aridesa, extremada en el sector sud-occidental que contrasta fortament amb el sector sud-oriental, de l'Alt Llobregat, on els corrents superficials, de major importància, presenten un cabal més regular alimentat pels sistemes càrstics esmentats i disposen de conques de captació més àmplies (Lluent, 2007), Paratge no tant conegut com el veí dels Empedrats, però no menys important ja que la bellesa de les roques i balms que el flanquegen són impressionants.

Història

La serra del Cadí correspon amb una serra que es caracteritza per tenir una gran cinglera al vessant nord que és visible des de tota la Cerdanya i alt-Urgell. Si es creua en sentit nord-sud es pot resseguir tot l'aflorament rocós de l'eocè que forma el mantell del Cadí. Aquests materials de l'eocè tenen una inclinació de 40-50 graus en sentit sud. La serra limita al sud amb el mantell inferior del Pedraforca. Al nord del Cadí i per sota de la capa eocènica es troben una reduïda capa del mesozoic i un basament de materials paleozoics que van des de l'era Ordovicià fins al Permià amb alguns dipòsits de material volcànic. Totes aquestes unitats estan plegades formant un gran sinforme causat per l'aixecament del Pirineu i de l'emplaçament del Cadí damunt la conca de l'Ebre. El relleu actual és el resultat dels processos de formació del Pirineu que el va desplaçar al sud formant un gran corriments i del conjunt de falles que van enfonsar la Cerdanya i l'Alt Urgell en l'era del Miocè deixant al descobert el seu vessant nord. Posteriorment i durant l'era de les glacialitzacions del quaternari, la serra del Cadí es va omplir de glaceres al seu vessant nord i això va contribuir a la seva erosió. Encara avui es poden veure rastres d'aquesta erosió.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 1 i 23.
DDDA. (2007-2015). Cartografia dels hàbitats CORINE i dels HIC del Parc Natural del Cadí Moixeró.
Universitat de Barcelona

